

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האשה נקנית בשלש דרכים, וקונה את עצמה בשתי דרכים.												
נקנית בכסף, בשטר, ובביאה.												
בכסף - בית שמאי אומרים: בדינר ובשוה דינר	[בית שמאי]									◆	■	
בפרוטה ובשוה פרוטה.	בית הלל									◆	■	
וכמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר האיטלקי.											■	◇
וקונה את עצמה בגט, ובמיתת הבעל.												■
היבמה נקנית בביאה, וקונה את עצמה בחליצה, ובמיתת היבם.												■
האשה נקנית.												■
מאי שנא הכא דתני האשה נקנית, ומ"ש התם דתני האיש מקדש?												◇
משום דקא בעי למיתני כסף												!
וכסף מנ"ל?												!
גמר קיחה קיחה משדה עפרון, כתיב הכא: (דברים כב) כי יקח איש אשה, וכתיב התם: (בראשית כג) נתתי כסף השדה קח ממני												!
וקיחה איקרי קנין, דכתיב: (בראשית מט) השדה אשר קנה אברהם, אי נמי: (ירמיהו לב) שדות בכסף יקנו												!
תני האשה נקנית.												!
וניתני התם האיש קונה												!
מעיקרא תני לישנא דאורייתא, ולבסוף תני לישנא דרבנן.												!
ומאי לישנא דרבנן?												!
דאסר לה אכ"ע כהקדש.												!
וניתני הכא האיש קונה												!
משום דקא בעי למיתנא סיפא וקונה את עצמה בדידה, תנא נמי רישא בדידה.												!
וניתני האיש קונה ומקנה												!
משום דאיכא מיתת הבעל, דלאו איהו קא מקני, מן שמיא הוא דמקני לה.												!
ואב"א: אי תנא קונה, ה"א אפילו בע"כ, תנא האשה נקנית, דמדעתה אין, שלא מדעתה לא.												!
ומאי איריא דתני שלש? ליתני שלשה												!
משום דקא בעי למיתני דרך, ודרך לשון נקבה הוא, דכתיב: (שמות יח) והודעת להם את הדרך ילכו בה.												!
בשבעה דרכים בודקין את הזב	ואלא הא דתניא:											!
ניתני שבע												!
משום דקא בעי למיתני דרך, ואשכחן דרך דאיקרי לשון זכר, דכתיב: (דברים כח) בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך.												!
אי הכי, קשו קראי אהדדי, וקשיא נמי מתני' אהדדי												!
קראי אהדדי לא קשיין: הכא דבתורה קאי, ותורה איקרי לשון נקבה, דכתיב: (תהלים יט) תורת ה' תמימה משיבת נפש, כתב לה בלשון נקבה התם דבמלחמה קאי, דדרכו של איש לעשות מלחמה ואין דרכה של אשה לעשות מלחמה, כתב לה בלשון זכר.												!
מתני' אהדדי לא קשיין: הכא דלגבי אשה קאי, קתני לה בלשון נקבה, התם דלגבי איש קאי, דדרכו של איש ליבדק ואין דרכה של אשה ליבדק, דהא אשה נמי באונס מיטמאה, תני לשון זכר.												!
מ"ט תני שלש? משום דרכים, ניתני דברים וניתני שלשה												!

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משום דקבעי למיתני ביאה, וביאה איקרי דרך, דכתיב: (משלי ל) ודרך גבר בעלמה, כן דרך אשה מנאפת.												ב
הא תינה ביאה, כסף ושטר מאי איכא למימר?				ז								ב
משום ביאה.												ב
ותני תרתי אטו הדא?				ז								ב
הנך נמי צורך ביאה נינהו.												ב
ואב"א: הא מני? ר"ש היא												ב
מפני מה אמרה תורה (דברים כב) כי יקה איש אשה, ולא כתב כי תלקח אשה לאיש? מפני שדרכו של איש לחזור על אשה, ואין דרכה של אשה לחזור על איש משל, לאדם שאבדה לו אבידה, מי חוזר על מי? בעל אבידה מחזר על אבידתו.	! דתניא, ר"ש:											ב
בו' דרכים בודקין את הזב	והא דתנן:											ב
ליתני דברים												ב
התם הא קמ"ל, דדרכא דמיכלא יתירא לאתווי לידו זיבה, ודרכא דמישתיא יתירא לאתווי לידו זיבה.												ב
אתרוג שוה לאילן בג' דרכים	והא דתנן:											ב
ליתני דברים												ב
משום דבעינן מתני סיפא: ולירק בדרך אחד.												ב
סיפא נמי ניתני דבר.												ב
התם הא קמשמע לן, דדרכיה דאתרוג כירק, מה ירק דרכו ליגדל על כל מים ובשעת לקיטתו עישורו, אף אתרוג דרכו ליגדל על כל מים ובשעת לקיטתו עישורו.												ג
כוי יש בו דרכים שוה לחיה, ויש בו דרכים שוה לבהמה, ויש בו דרכים שוה לחיה ולבהמה, ויש בו דרכים שאינו שוה לא לחיה ולא לבהמה	והא דתנן:											ג
ניתני דברים												ג
זו אחת מן הדרכים ששוו גיטי נשים לשחרורי עבדים	ותו, הא דתנן:											ג
ניתני דברים												ג
אלא, כל היכא דאיכא פלוגתא - תני דרכים, וכל היכא דליכא פלוגתא - תני דברים.												ג
דיקא נמי, דתני סיפא, ר"א אומר: אתרוג שוה לאילן לכל דבר, ש"מ.	ר"א:											ג
מניינא דרישא למעוטי מאי, מניינא דסיפא למעוטי מאי?												ג
מניינא דרישא למעוטי חופה.												ג
ולרב הונא, דאמר: חופה קונה מק"ו	[רב הונא]											ג
למעוטי מאי?												ג
למעוטי חליפין, ס"ד אמינא, הואיל וגמר קיחה קיחה משדה עפרון, מה שדה מקניא בחליפין, אף אשה נמי מקניא בחליפין, קמ"ל.												ג
ואימא הכי נמי?												ג
חליפין איתנהו בפחות משוה פרוטה, ואשה בפחות משוה פרוטה לא מקניא נפשה.												ג
מניינא דסיפא (למעוטי מאי?)												ג
למעוטי חליצה, ס"ד תיתי בק"ו מיבמה, מה יבמה שאינה יוצאה בגט - יוצאה בחליצה, זו שיוצאה בגט - אינו דין שיוצאה בחליצה, קמ"ל.												ג
ואימא ה"ן												ג

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אמר קרא: (דברים כד) ספר כריתות, ספר כורתה, ואין דבר אחר כורתה.										!	◇	ג.
בכסף.											■	ג.
מנ"ל?											▲	ג.
האב זכאי בבתו בקדושה, בכסף, בשטר, ובביאה	ותו, הא דתנן:										▲ ◇	ג.
מנלן דמיקניא בכסף, וכסף דאבואה הוא?											▲	ג.
דאמר קרא: (שמות כא) ויצאה חנם אין כסף, אין כסף לאדון זה, אבל יש כסף לאדון אחר, ומאן ניהו? אב.	רב יהודה אמר רב:										! ◇	ג.
ואימא: לדידה											⚡	ג.
הכי השתא, אביה מקבל קידושה, דכתיב: (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הזה, ואיהי שקלה כספא?											! ◇	ג.
ואימא: ה"מ קטנה דלית לה יד לקבל קידושין, אבל נערה דאית לה יד לקבל קידושין, תקדיש איהי נפשה ותשקול כספא											⚡	ג.
אמר קרא: (במדבר לו) בנעוריה בית אביה, כל שבח נעורים לאביה.											! ◇	ג.
מנין שמעשה הבת לאב? שנאמר (שמות כא) וכי ימכור איש את בתו לאמה, מה אמה מעשה ידיה לרבה, אף בת נמי מעשה ידיה לאביה	ואלא הא דאמר רב הונא אמר רב:										⚡ ◇	ג.
תיפוק ליה מבנעוריה בית אביה											⚡ ⚡	ג.
אלא בהפרת נדרים הוא דכתיב											■ ⚡	ג.
ה"נ בהפרת נדרים הוא דכתיב											■ ⚡ ◇	ג.
וכ"ת נילף מיניה											! ◇	ג.
ממונא מאיסורא לא ילפינן											⚡ ◇	ג.
וכי תימא נילף מקנסא											! ◇	ג.
ממונא מקנסא לא ילפינן											⚡ ◇	ג.
וכ"ת נילף מבושת ופגם											! ◇	ג.
שאני בושת ופגם, דאבואה שייך בגוייהן											⚡ ◇	ג.
אלא מסתברא, דכי קא ממעט - יציאה דכוותה קא ממעט.											! ◇	ג.
והא לא דמיא האי יציאה להאי יציאה, התם נפקא לה מרשות אדון לגמרי, והכא אכתי מיחסרא מסירה לחופה											⚡ ◇	ד.
בהפרת נדרים מיהא נפקא לה מרשותיה											! ◇	ד.
נערה המאורסה, אביה ובעלה מפירין נדריה.	דתנן:										■ !	ד.
והאי (שמות כא) ויצאה חנם להכי הוא דאתא? הא מבעי ליה לכדתניא											⚡	ד.
ויצאה חנם - אלו ימי בגרות, אין כסף - אלו ימי נערוה	דתניא:										■ ⚡ ◇	ד.
אם כן, לימא קרא אן כסף, מאי אין כסף? אין כסף לאדון זה, אבל יש כסף לאדון אחר, ומאן ניהו? אב וממאי דדרשינן הכי?	רבינא:										! ◇	ד.
(ויקרא כב) וזרע אין לה - אין לי אלא זרעה, זרע זרעה מנין? ת"ל: זרע אין לה, עיין לה ואין לי אלא זרע כשר, זרע פסול מנין? ת"ל: זרע אין לה, עיין לה.	דתניא:										■ !	ד.
והא אפיקתיה לזרע זרעה											⚡	ד.
זרע זרעה לא איצטריך קרא, דבני בנים הרי הן כבנים, כי איצטריך קרא - לזרע פסול.											! ◇	ד.
ותנא גופיה מגליה דדריש הכי?											⚡ ◇	ד.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כתיב (במדבר כב) מאן בלעם, (דברים כה) ומאן יבמי, דלא כתיב בהו יו"ד, והכא כתיב ביה יו"ד, ש"מ לדרשא הוא דאתא.	אמרי:											◇
ואיצטריך למכתב קידושיה לאביה, ואיצטריך למכתב מעשה ידיה לאביה דאי כתב רחמנא קידושיה לאביה, הוה אמינא משום דלא טרחא בהו, אבל מעשה ידיה דקא טרחא בהו - אימא דידה הוה ואי אשמעינן מעשה ידיה, דקא מתזנא מיניה, אבל קידושיה דמעלמא קאתי לה. אימא דידה הוה, צריכא.												◇
ויצאה חנם - אלו ימי בגרות, אין כסף - אלו ימי נערות.	גופא:											◇
ולכתוב רחמנא נערות ולא בעי בגרות												◇
בא זה ולמד על זה, מידי דהוה אתושב ושכיר	רבה:											◇
תושב - זה קנוי קנין עולם, שכיר - זה קנוי קנין שנים יאמר תושב ולא יאמר שכיר, ואני אומר: קנוי קנין עולם אינו אוכל, קנוי קנין שנים לא כ"ש אילו כן, הייתי אומר: תושב - זה קנוי קנין שנים, אבל קנוי קנין עולם אוכל, בא שכיר ולימד על תושב, שאע"פ שקנוי קנין עולם - אינו אוכל.	דתניא:											◇
מי דמי? התם תרי גופי נינהו, דכי נמי כתב רחמנא תושב נרצע לא יאכל והדר כתב אידך, הוה שכיר מילתא דאתיא בק"ו, ומילתא דאתיא בק"ו טרח וכתב לה קרא, אלא הכא חד גופא היא, כי נפקא לה בנערות, בגרות מאי בעיא גביה?	א"ל אביי:											◇
לא נצרכה אלא לבגר דאילונית, סד"א בנערות תיפוק, בבגרות לא תיפוק, קמ"ל.	אלא אמר אביי:											◇
ולאו ק"ו הוא? ומה סימנין שאין מוציאין מרשות אב - מוציאין מרשות אדון, בגרות שמוציאה מרשות אב - אינו דין שמוציאה מרשות אדון	מתקיף לה מר בר רב אשי:											◇
לא נצרכה אלא לעיקר זבינא דאילונית, סד"א, דאתיא סימני נערות הוי זבינא, דלא אתיא סימני נערות לא הוי זבינא זבינא, קמ"ל (שמות כא) ויצאה חנם כו'.	אלא אמר מר בר רב אשי:											◇
ולמר בר רב אשי, דאמר ולא ק"ו הוא? הא אמרינן: מילתא דאתיא בק"ו טרח וכתב לה קרא												◇
ה"מ היכא דליכא לשנויי, אבל היכא דאיכא לשנויי משנינן.												◇
ותנא מייתי לה מהכא	[תנא]											◇
(דברים כד) כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה וגו' - אין קחה אלא בכסף, וכן הוא אומר: (בראשית כג) נתתי כסף השדה קח ממני.	דתניא:											◇
והלא דין הוא: ומה אמה העבריה שאינה נקנית בביאה - נקנית בכסף, זו שנקנית בביאה - אינו דין שתקנה בכסף												◇
יבמה תוכיח, שנקנית בביאה ואינה נקנית בכסף.												◇
מה ליבמה שכן אין נקנית בשטר, תאמר בזו שנקנית בשטר?												◇
ת"ל: כי יקח איש.												◇
הא למה לי קרא? הא אתיא לה												◇
משום דאיכא למימר מעיקרא דדינא פירכא, מהיכא קא מייתית לה? מאמה העבריה, מה לאמה העבריה שכן יוצאה בכסף, תאמר בזו שאינה יוצאה בכסף? ת"ל: כי יקח איש.	רב אשי:											◇
ואיצטריך למיכתב ויצאה חנם, ואיצטריך למיכתב כי יקח איש, דאי כתב רחמנא כי יקח, הוה אמינא קידושין דיהב לה בעל - דידה הוה, כתב רחמנא ויצאה חנם, ואי כתב רחמנא ויצאה חנם, הוה אמינא היכא דיהבה (ליה) איהי לדידה וקידשתו - הוה קידושי, כתב רחמנא כי יקח - ולא כי תקח.												◇
ובעלה - מלמד שנקנית בביאה.												◇
והלא דין הוא: ומה יבמה שאין נקנית בכסף - נקנית בביאה, זו שנקנית בכסף - אינו דין שנקנית בביאה												◇
אמה העבריה תוכיח, שנקנית בכסף ואין נקנית בביאה.												◇
מה לאמה העבריה שאין קנינה לשום אישות, תאמר בזו שקנינה לשום אישות?												◇
ת"ל: ובעלה.												◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולמה לי קרא? הא אתיא לה											ז	ד
משום דאיכא למימר מעיקרא דינא פירכא, מהיכא קא מייתית לה? מיבמה, מה ליבמה שכן זקוקה ועומדת, תאמר בון שאין זקוקה ועומדת? תלמוד לומר: ובעלה.	רב אשי:										!	ד
ומנין שאף בשטר?											^	ה
ודין הוא: ומה כסף שאין מוציא - מכניס, שטר שמוציא - אינו דין שמכניס.											!	ה
מה לכסף שכן פודין בו הקדש ומעשר שני, תאמר שטר שאין פודין בו הקדש ומעשר שני, דכתיב: (ויקרא כז) ונתן הכסף וקם לו?											ז	ה
אמר קרא: (דברים כד) ויצאה והיתה, מקיש הויה ליציאה, מה יציאה בשטר, אף הויה נמי בשטר.											!	ה
ואקיש נמי יציאה להויה, מה הויה בכסף, אף יציאה בכסף											ז	ה
יאמרו: כסף מכניס כסף מוציא, סניגור יעשה קטיגור?	אביי:										!	ה
אי הכי, שטר נמי יאמרו: שטר מוציא שטר מכניס, קטיגור יעשה סניגור?											ז	ה
מילי דהאי שטרא לחוד, ומילי דהאי שטרא לחוד.											!	ה
הכא נמי האי כספא לחוד, והאי כספא לחוד											ז	ה
טיבעא מיהא חד הוא.											!	ה
אמר קרא: (דברים כד) וכתב לה, בכתיבה מתגרשת, ואינה מתגרשת בכסף.	רבא:										!	ה
ואימא: בכתיבה מתגרשת, ואינה מתקדשת בכתיבה											ז	ה
הא כתיב: (דברים כד) ויצאה והיתה, מקיש וכו'.											!	ה
ומה ראית?											ז	ה
מסתברא, קאי בגירושין ממעט גירושין, קאי בגירושין וממעט קידושין?											!	ה
ולרבי יוסי הגלילי, דאפיק ליה להאי קרא לדרשא אחרינא, שאינה מתגרשת בכסף מנא ליה?											ז	ה
אמר קרא: (דברים כד) ספר כריתות ספר כורתה, ואין דבר אחר כורתה.	[רבי יוסי הגלילי]										!	ה
ורבנן, האי כריתות מאי עבדי ליה?											ז	ה
מיבעי ליה לדבר הכורת בינו לבניה	[רבנן]										!	ה
הרי זה גיטיך ע"מ שלא תשתי יין, על מנת שלא תלכי לבית אביך לעולם - אין זה כריתות, כל שלשים יום - הרי זה כריתות.	כדתניא:										!	ה
ורבי יוסי הגלילי?											ז	ה
מכרת כריתות קא נפקא ליה.	[רבי יוסי הגלילי]										!	ה
ורבנן?											ז	ה
כרת כריתות לא משמע להו.	[רבנן]										!	ה
חדא מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרת?											ז	ה
הי תיתי?											^	ה
לא ליכתוב רחמנא בשטר ותיתי מהנך											ז	ה
מה להנך שכן הנאתן מרובה											!	ה
לא ניכתוב רחמנא בביאה ותיתי מהנך											ז	ה
מה להנך שכן קנינן מרובה											!	ה
לא ניכתוב רחמנא בכסף ותיתי מהנך											ז	ה

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מה להנך שכן ישנו בע"כ												◇	ה.	
וכ"ת, כסף נמי בע"כ באמה העבריה												⚡	ה.	
באישות מיהא לא אשכחן.												!	ה.	
חופה קונה מקל וחומר, ומה כסף שאינו מאכיל בתרומה - קונה, חופה שמאכלת בתרומה - אינו דין שתקנה.	רב הונא:												◇	ה.
וכסף אינו מאכיל?													⚡	ה.
דבר תורה, ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה, שנאמר: (ויקרא כב) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו, והאי קנין כספו הוא, ומה טעם אמרו אינה אוכלת? גזירה שמא ימזגו לה כוס בבית אביה ותשקנו לאחיה ולאחותיה.	והאמר עולא:												⚡	ה.
אלא פריך הכי: ומה כסף שאינו גומר - קונה, חופה שגומרת - אינו דין שתקנה.													!	ה.
מה לכסף שכן פודין בו הקדשות ומעשר שני?													⚡	ה:
ביאה תוכיח.													!	ה:
מה לביאה שכן קונה ביבמה													⚡	ה:
כסף יוכיח.													!	ה:
וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שקונין בעלמא וקונין כאן, אף אני אביא חופה - שקונה בעלמא וקונה כאן.													!	ה:
מה לצד השווה שבהן - שכן הנאתן מרובה													⚡	ה:
שטר יוכיח.													!	ה:
מה לשטר שכן מוציא בבת ישראל													⚡	ה:
כסף וביאה יוכיחו.													!	ה:
וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שקונין בעלמא וקונין כאן, אף אני אביא חופה - שקונה בעלמא וקונה כאן.													!	ה:
מה להצד השווה שבהן - שכן ישנו בע"כ													⚡	ה:
ורב הונא? כסף מיהא באישות לא אשכחן בע"כ.	[רב הונא]												!	ה:
שתי תשובות בדבר: חדא, דשלש תנן וד' לא תנן ועוד, כלום חופה גומרת אלא ע"י קידושין, וכי גמרי' חופה שלא ע"י קידושין מחופה שע"י קידושין?	רבא:												⚡	ה:
הא דקאמרת: ג' תנן וד' לא תנן, תנא מילתא דכתיבא בהדיא קתני, מילתא דלא כתיבא בהדיא לא קתני ודקאמרת: כלום חופה גומרת אלא ע"י קידושין, רב הונא נמי ה"ק: ומה כסף שאינו גומר אחר כסף - קונה, חופה שגומרת אחר כסף - אינו דין שתקנה.	א"ל אביי:												!	ה:
כיצד בכסף? נתן לה כסף או שוה כסף, ואמר לה הרי את מקודשת לי הרי את מאורסת לי הרי את לי לאינתו - הרי זו מקודשת אבל היא שנתנה, ואמרה היא הריני מקודשת לך, הריני מאורסת לך, הריני לך לאינתו - אינה מקודשת.	ת"ר:												◇	ה:
טעמא דנתן הוא ואמר הוא, הא נתן הוא ואמרה היא - אינה מקודשת	מתקיף לה רב פפא:												⚡	ה:
אבל היא שנתנה לו ואמרה היא - לא הו קידושין	אימא סיפא:												⚡	ה:
טעמא דנתנה היא ואמרה היא, הא נתן הוא ואמרה היא - הו קידושין													⚡	ה:
רישא דוקא, סיפא כדי נסבה.													!	ה:
ותני סיפא מילתא דסרתא לה לרישא?													⚡	ה:
אלא ה"ק: נתן הוא ואמר הוא - פשיטא דהו קידושין, נתן הוא ואמרה היא - נעשה כמי שנתנה היא ואמרה היא, ולא הו קידושין.													!	ה:
ואב"א: נתן הוא ואמר הוא - מקודשת, נתנה היא ואמרה היא - אינה מקודשת, נתן הוא ואמרה היא - ספיקא היא וחיישינן מדרבנן.													!	ה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במידותיו, נתן לה כסף ושוה כסף, ואמר לה הרי את מקודשת, הרי את מאורסת הרי את (לי) לאינתו - הרי זו מקודשת, הריני אישך, הריני בעליך, הריני ארוסיך - אין כאן בית מיחוש וכן בגירושין, נתן לה ואמר לה הרי את משולחת, הרי את מגורשת, הרי את מותרת לכל אדם - הרי זו מגורשת, איני אישך, איני בעליך, איני ארוסיך - אין כאן בית מיחוש.	שמואל:											◇
למימרא, דסבר שמואל ידים שאין מוכיחות הויין ידים	אמר ליה רב פפא לאביי:											◇
האומר אהא - הרי זה נזיר	והתנן:											◇
והוינן בה, ודילמא אהא בתענית קאמר												◇
והוא שהיה נזיר עובר לפניו	ואמר שמואל:											◇
טעמא דנזיר עובר לפניו, הא לאו הכי לא												◇
הכא במאי עסקינן - דאמר לי.												◇
אי הכי, מאי קמ"ל?												◇
הני לישני בתראי קמ"ל הכא כתיב: (דברים כד) כי יקח - ולא שיקח את עצמו, והכא כתיב: (דברים כד) ושלחה - ולא שישלח את עצמו.												◇
הרי את אשתי, הרי את ארוסתי הרי את קנייה לי - מקודשת הרי את שלי, הרי את ברשותי, הרי את זקוקה לי - מקודשת.	ת"ר:											◇
וליתיניהו כולהו כחדא												◇
תנא, תלת תלת שמעיניהו וגרסיניהו.												◇
מיוחדת לי, מהו? מיעדת לי, מהו? עזרתי, מהו? נגדתי, מהו? עצורתי, מהו? צלעתי, מהו? סגורתי, מהו? תחתית, מהו? תפושתי, מהו? לקוחתי, מהו?	איבעיא להו:											◇
פשוט מיהא חדא												◇
האומר לקוחתי - הרי זו מקודשת, משום שנאמר: (דברים כד) כי יקח איש אשה.	דתניא:											◇
חרופתי, מהו?	איבעיא להו:											◇
האומר חרופתי - מקודשת, שכן ביהודה קורין לארוסה חרופה.	ת"ש, דתניא:											◇
ויהודה היא רובא דעלמא?												◇
ה"ק: האומר חרופתי - מקודשת, שנאמר: (ויקרא יט) והיא שפחה נחרפת לאיש ועוד, ביהודה קורין לארוסה חרופה												◇
ויהודה ועוד לקרא?												◇
אלא ה"ק: האומר חרופה ביהודה - מקודשת, שכן ביהודה קורין לארוסה חרופה.												◇
במאי עסקינן?												◇
אילימא בשאין מדבר עמה על עסקי גיטה וקידושיה												◇
מנא ידעה מאי קאמר לה?												◇
ואלא במדבר עמה על עסקי גיטה וקידושיה												◇
אע"ג דלא אמר לה נמי												◇
היה מדבר עם אשה על עסקי גיטה וקידושיה, ונתן לה גיטה וקידושיה ולא פירש, ר' יוסי אומר דיו צריך לפרש	דתנן: [ר' יוסי]											◇
הלכה כר' יוסי	ר' יהודה:											◇
לעולם במדבר עמה על עסקי גיטה וקידושיה, ואי דיהיב לה ושתיק ה"ג, הב"ע - דיהיב לה ואמר לה בהני לישני והכי קא מיבעי ליה: הני לישני לקידושי קאמר לה, או דילמא למלאכה קאמר לה?	ואמר רב הונא אמר שמואל:											◇
	אמר:											◇

<p>מזמרה-statement קשיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
מאי קסבר רבא? אי קסבר מתנה על מנת להחזיר שמה מתנה אפילו כולה נמי ואי קסבר לא שמה מתנה אפילו תרומה נמי לא															◊
ועוד, הא רבא הוא דאמר מתנה על מנת להחזיר שמה מתנה															◊
הילך אתרוג זה על מנת שתחזירו לי, נטלו והחזירו - יצא, ואם לאו - לא יצא	דאמר רבא:														◊
בכולהו קני, לבר מאשה, לפי שאין אשה נקנית בחליפין.	אלא אמר רב אשי:														◊
הכי אמרינן משמיה דרבא כוותיק.	רב הונא מר בריה דרב נחמיה לרב אשי:														◊
תן מנה לפלוני ואקדש לך - מקודשת מדין ערב, ערב לאו אף ע"ג דלא מטי הנאה לידיה קא משעבד נפשיה, האי איתתא נמי, אע"ג דלא מטי הנאה לידיה קא משעבדא ומקניא נפשה.	רבא:														◊
הילך מנה והתקדשי לפלוני - מקודשת מדין עבד כנעני, עבד כנעני לאו אף ע"ג דלא קא חסר ולא מידי קא קני נפשיה, האי גברא נמי, אע"ג דלא קא חסר ולא מידי קא קני לה להאי איתתא.	[רבא]														◊
תן מנה לפלוני ואקדש אני לו - מקודשת מדין שניהם:	[רבא]														◊
ערב לאו אף ע"ג דלא קא מטי הנאה לידיה קא משעבד נפשיה, האי איתתא נמי, אע"ג דלא קא מטי הנאה לידיה קא מקניא נפשה.															◊
מי דמי? ערב האי דקא קני ליה קא חסר ממונא, האי גברא קא קני לה להאי איתתא ולא קא חסר ולא מידי עבד כנעני יוכיח, דלא קא חסר ממונא וקאי קני נפשיה.															◊
מי דמי? התם הך דקא מקני קא קני, הכא האי איתתא קא מקניא נפשה ולא קא קניא ולא מידי ערב יוכיח, אע"ג דלא קא מטי הנאה לידיה משעבד נפשיה.															◊
הילך מנה ואקדש אני לך, מהו?	בעי רבא:														◊
מקודשת.	מר זוטרא משמיה דרב פפא:														◊
אם כן, הוה ליה נכסים שיש להם אחריות נקנין עם נכסים שאין להם אחריות	רב אשי למר זוטרא:														◊
נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם אחריות - בכסף, בשטר, ובחזקה	ואנן איפכא תנן:														◊
מי סברת דאמרה ליה אגב? הכא באדם חשוב עסקינן, דבההיא הנאה דקא מקבל מתנה מינה - גמרה ומקניא ליה נפשה.	אמר ליה:														◊
וכן לענין ממונא.	איתמר נמי משמיה דרבא:														◊
וצריכא דאי אשמועינן קידושין, משום דהא איתתא ניחא לה בכל דהו, כדריש לקיש															◊
טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו	דאמר ר"ל:														◊
אבל ממונא - אימא לא ואי אשמועינן ממונא, משום דאיתיהיב למחילה, אבל קידושין - אימא לא, צריכא.															◊
התקדשי לי להציי - מקודשת, חציין מקודשת לי - אינה מקודשת.	רבא:														◊
מאי שנא חציין מקודשת לי דאינה מקודשת? אשה אמר רחמנא - ולא חצי אשה, ה"ג איש אמר רחמנא - ולא חצי איש	אביי לרבא:														◊
הכי השתא, התם איתתא לבי תרי לא חזיא, אלא גברא מי לא חזי לבי תרי? וה"ק לה, דאי בעינא למינסב אחריתי נסיבנא.	א"ל: [רבא]														◊
וניפשטו לה קידושי בכולהו	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:														◊
האומר רגלה של זו עולה - תהא כולה עולה?	מי לא תניא:														◊
ואפ"ל מ"ד אין כולה עולה, ה"מ היכא דמקדיש דבר שאין הנשמה תלויה בו, אבל מקדיש דבר שהנשמה תלויה בו - הויא כולה עולה															◊
מי דמי? התם בהמה, הכא דעת אחרת הא לא דמיא אלא להא דאמר רבי יוחנן:															◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בהמה של שני שותפין, הקדיש חציה וחזר ולקחה והקדישה - קדושה ואינה קריבה, ועושה תמורה, ותמורתה כיוצא בה.	[רבי יוחנן]										!	◇
שמע מינה תלת: ש"מ בעלי חיים נדחים, וש"מ דחוי מעיקרא דחוי, וש"מ יש דחוי בדמים.											■	
חצי"ך בחצי פרוטה וחצי"ך בחצי פרוטה, מהו?	בעי רבא:											^ ◇
כיון דאמר לה חצי פרוטה - פסקה, או דילמא מונה והולך הוא?												^
אם תמצוי לומר מונה והולך הוא, חצי"ך בפרוטה וחצי"ך בפרוטה, מהו?												^ ◇
כיון דאמר לה בפרוטה ופרוטה - פסקה למילתיה, או דילמא כל ביומיה מונה והולך הוא?												^
את"ל כל ביומיה מונה והולך הוא, חצי"ך בפרוטה היום וחצי"ך בפרוטה למחר, מהו?												^ ◇
כיון דאמר לה למחר - פסקה, או דילמא הכי קאמר לה: קדושין מתחלו מהאי דנא, ומגמר לא ניגמרו עד למחר?												^
שני חצי"ך בפרוטה, מהו?												^ ◇
הכא ודאי בחד זימנא קאמר לה, או דילמא אין אשה מתקדשת לחצאין כלל?												^
תיקו.												!
שתי בנות"ך לשני בני פרוטה, מהו?	בעי רבא:											^ ◇
בתר נותן ומקבל אזלינן והאיכא ממונא, או דילמא בתר דידהו אזלינן והא ליכא?												^
תיקו.												!
בתך ופרתך בפרוטה, מהו?	בעי רב פפא:											^ ◇
מי אמרינן בתך בחצי פרוטה ופרתך בחצי פרוטה, או דילמא בתך בפרוטה ופרתך במשיכה?												^
תיקו.												!
בתך וקרקעך בפרוטה, מהו?	בעי רב אשי:											^ ◇
בתך בחצי פרוטה וקרקעך בחצי פרוטה, או דילמא בתך בפרוטה וקרקעך בחזקה?												^
תיקו.												!
ההוא גברא דאקדיש בשיראי, רבה אמר: לא צריכי שומא	[רבה]											◆ ■ ◇
צריכי שומא.	רב יוסף:											◆ ■ ◇
אי דאמר לה בכל דהו - כולי עלמא לא פליגי דלא צריכי שומא, אי דאמר לה חמשין ולא שווי חמשין - הא לא שווי												■
כי פליגי - דאמר חמשין ושווי חמשין, רבה אמר: לא צריכי שומא, דהא שווי חמשין	[רבה]											◆ ■ ◇
צריכי שומא, כיון דאיתתא לא בקיאה בשומא לא סמכה דעתה.	רב יוסף:											◆ ■ ◇
איכא דאמרי: בכל דהו נמי פליגי												■ ◇
שוה כסף הרי הוא ככסף, מה כסף דקיין, אף שוה כסף נמי דקייין.	רב יוסף:											■ ◇
מנא אמינא לה?	רב יוסף:											^ ◇
(ויקרא כה) מכסף מקנתו - בכסף הוא נקנה, ואינו נקנה בתבואה וכלים.	דתניא:											■ ! ◇
האי תבואה וכלים היכי דמי?												^ !
אילימא דלא מקנו בהו כלל												!
(ויקרא כה) ישיב גאולתו אמר רחמנא, לרבות שוה כסף ככסף												!
ואי דלית בהו שוה פרוטה												!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator

קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי איריא תבואה וכלים? אפ"ל כסף נמי			ז		!								
אלא לאו דאית בהו שוה פרוטה, וכיון דלא קייצי - לא.			!		!								
ואידך?				ז									◇
ה"ק: בתורת כסף הוא נקנה, ואין נקנה בתורת תבואה וכלים, ומאי נינהו? חליפין.					!								◇
פירות לא עבדי חליפין, מאי איכא למימר?		ולרב נחמן, דאמר:		ז									◇
אלא, לעולם דלית בהו שוה פרוטה, ודקאמרת: מאי איריא תבואה וכלים? אפ"ל כסף נמי לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא כסף, דאי אית ביה שוה פרוטה אין, אי לא - לא, אבל תבואה וכלים, אימא מדמקרבא הנאתיהו גמר ומקני נפשיה, קא משמע לן.					!								◇
מנא אמינא לה?	רב יוסף:				^								◇
עגל זה לפדיון בני, טלית זה לפדיון בני - לא אמר כלום עגל זה בחמש סלעים לפדיון בני, טלית זו בחמש סלעים לפדיון בני - בנו פדוי		דתניא:			!								◇
האי פדיון היכי דמי?				^	!								
אילימא דלא שוי				!	!								
כל כמיניה?				ז	!								
אלא לאו אף על גב דשוי, וכיון דלא קייצי - לא.				!	!								
לא, לעולם דלא שוי, וכגון דקביל כהן עלויה				ז									
כי הא דרב כהנא שקיל סודרא מבי פדיון הבן, אמר ליה: לדידי חזי לי חמש סלעים.		[רב כהנא]		ז									◇
לא אמרן אלא כגון רב כהנא, דגברא רבה הוא ומבעי ליה סודרא ארישיה, אבל כולי עלמא לא		רב אשי:											◇
כי הא דמר בר רב אשי זבן סודרא מאימיה דרבה מקובי, שוי עשרה בתליסר.		[מר בר רב אשי]											
התקדשי לי במנה, ונתן לה דינר - הרי זו מקודשת, וישלים מאי טעמא? כיון דאמר לה מנה ויהב לה דינר, כמאן דאמר לה על מנת דמי		רבי אלעזר:											◇
ואמר רב הונא אמר רב: כל האומר ע"מ, כאומר מעכשיו דמי.		[רב הונא אמר רב]											◇
התקדשי לי במנה, והיה מונה והולך, ורצה אחד מהן לחזור אפילו בדינר האחרון - הרשות בידן		מיתבי:											◇
הכא במאי עסקינן - דאמר במנה זו.					!								◇
הא מדסיפא במנה זו, רישא במנה סתם					ז								
אמר לה התקדשי לי במנה זו, ונמצא מנה חסר דינר או דינר של נחשת - אינה מקודשת, דינר רע - הרי זו מקודשת, ויחליף		דקא תני סיפא:			ז								
לא, רישא וסיפא דאמר במנה זו, ופרושי קא מפרש: רצה אחד מהן לחזור אפ"ל בדינר האחרון - הרשות בידו, כיצד? כגון דאמר לה במנה זו.					!								◇
והכי נמי מסתברא, דאי ס"ד רישא במנה סתם, השתא במנה סתם לא הוו קידושי, במנה זו מיבעיא?													
אי משום הא לא איריא, תנא סיפא לגלוי רישא, שלא תאמר רישא במנה זו, אבל במנה סתם הוו קידושי, תנא סיפא במנה זו, מכלל דרישא במנה סתם, ואפילו הכי לא הוו קידושי.				ז									
מונה והולך שאני, דדעתה אכוליה.		רב אשי:			!								◇
האי דינר של נחשת היכי דמי?					^								◇
אי דידעה ביה					!								
הא סברה וקבלה				ז									
לא צריכא, דיהביה ניהליה בליליא אי נמי, דאשתכח ליה ביני זווי.					!								◇
האי דינר רע היכי דמי?					^								◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אי דלא נפיק												!	ת.
היינו דינר של נחשת												ז	ת.
כגון דנפיק על ידי הדחק.	רב פפא:											!	ת.
אמר לה התקדשי לי במנה, והניח לה משכון עליה - אינה מקודשת, מנה אין כאן, משכון אין כאן.	רבא אמר רב נחמן:												ת.
קידשה במשכון - מקודשת	איתיביה רבא לרב נחמן:											ז	ת.
התם במשכון דאחרים, וכדרכי יצחק												!	ת.
מנין לבעל חוב שקונה משכון? שנאמר: (דברים כד) ולך תהיה צדקה, אם אינו קונה - צדקה מנין? מכאן לבעל חוב שקונה משכון.	דאמר רבי יצחק:											!	ת.
בני רב הונא בר אבין זבון היא אמתא בפריטי, לא הוה בהדייהו, אותיבי נסכא עליה, לסוף אייקר אמתא, אתו לקמיה דרבי אמי												o	ת.
פריטי אין כאן, נסכא אין כאן.	אמר להו: [רבי אמי]												ת.
התקדשי לי במנה, נטלתו וזרקתו לים או לאור או לכל דבר האבד - אינה מקודשת.	ת"ר:												ת.
הא שדיתניהו קמיה, הוה קידושין? הא קאמרה ליה: שקיל, לא בעינא												ז	ת.
לא מיבעיא קא אמר, לא מיבעיא שדיתניהו קמיה דלא הוה קידושין, אבל זרקתו לים או לאור אימא כיון דמייחבא בהו - קדושי קדיש נפשה, והא דקא עבדא הכי, סברא: איבדקיה להאי גברא אי רתחנא הוא או לא, קמ"ל.												!	ת.
התקדשי לי במנה, תנם לאבא ולאביך - אינה מקודשת, על מנת שיקבלום לי - מקודשת.	תנו רבנן:												ת.
תנא אבא להודיעך כח דרישא, תנא אביך להודיעך כח דסיפא.													ת.
התקדשי לי במנה, תנם לפלוני - אינה מקודשת, על מנת שיקבלם לי - מקודשת.													ת.
וצריכא דאי אשמעינן אבא ואביך, התם הוא דכי אמרה על מנת שיקבלום לי הוה קידושין, דסמכה דעתה עילייהו, סברה: עבדין לי שליחותאי, אבל פלוני - לא ואי אשמעינן פלוני, הכא הוא דכי אמרה תנם לפלוני לא הוה קידושי, דלא מקרבא דעתה לגביה למיתבה ליה במתנה, אבל אבא ואביך דמקרבא דעתה לגבייהו, אימא במתנה יהיביתיה ניהלייהו, צריכא.													ת.
התקדשי לי במנה, תנם על גבי סלע - אינה מקודשת, ואם היה סלע שלה - מקודשת.	ת"ר:												ת.
סלע של שניהם, מהו?	בעי רב ביבי:											^	ת.
תיקו.												!	ת.
התקדשי לי בככר, תנהו לכלב - אינה מקודשת, ואם היה כלב שלה - מקודשת.													ת.
כלב ריץ אחריה, מהו? בההוא הנאה דקא מצלה נפשה מיניה - גמרה ומקניא ליה נפשה, או דלמא מצי אמרה ליה: מדאורייתא חיובי מחייבת לאצולן?	בעי רב מרי:											^	ת.
תיקו.												!	ת.
התקדשי לי בככר, תנהו לעני - אינה מקודשת, אפילו עני הסמוך עלה מאי טעמא? אמרה ליה: כי היכי דמחייבנא ביה אנא, הכי מחייבת ביה את.													ת.
ההוא גברא דהוה קא מזבין חומרי פתכייתא, אתאי ההיא איתתא, אמרה ליה: הב לי חד שוכא, אמר לה: אי יהינא לך מיקדשת לי? אמרה ליה הבה מיהבה												o	ת.
כל הבה מיהבה לאו כלום הוא.	רב חמא:												ט.
ההוא גברא דהוה קא שתי חמרא בחנותא, אתאי ההיא איתתא, אמרה ליה: הב לי חד כסא, אמר לה: אי יהינא לך מיקדשת לי? אמרה ליה: אשקויי אשקין												o	ט.
כל אשקויי אשקין לאו כלום הוא.	רב חמא:												ט.
ההוא גברא דהוה קא שדי תמרי מדקלא, אתאי ההיא איתתא, א"ל: שדי לי תרתי, אמר לה: אי שדינא לך מיקדשת לי? אמרה ליה: שדי מישדא												o	ט.

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ; question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
---	---

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כל שדי מישדא לאו כלום הוא.	רב זביד:										■	◇	ט.	
הב אשקי ושדי, מהו?	איבעיא להו:										^	◇	ט.	
מקודשת	רבינא:										♦	!	◇	ט.
תגא דמלכא אינה מקודשת.	רב סמא בר רקתא:										♦	!	◇	ט.
והלכתא: אינה מקודשת.											■	◇	ט.	
והלכתא: שיראי לא צריכי שומא.											■	◇	ט.	
והלכתא כר"א.											■	◇	ט.	
והלכתא כרבא אמר רב נחמן.											■	◇	ט.	